هرکس بر رنج کسب‌وکار صبر نکند، باید رنج نداری را تحمل کند.

خبر امروز

بدرقه زائران کربلا با پرچم متبرک رضوی

در آستانه اربعین حسینی، جمعی از خادمان بارگاه ملکوتی امام رضا(ع) با حضور در ایستگاه راه‌آهن مشهد مقدس زائران حسینی را بدرقه کردند. خدام دربان حرم مطهر رضوی روز گذشته در جمع مسافران قطار مشهد-کرمانشاه حضور یافتند و زائران اربعین را با ذکر و صلوات، راهی این سفر کردند. در جمع این مسافران، علاوه بر مردم عاشق و دلداده اباعبدالله(ع)، جمعی از طلاب و روحانیون جامعه المصطفی العالمیه که برای فعالیت‌های تبلیغی عازم کربلا هستند نیز حضور داشتند. در این مراسم خادمان با همخوانی نواهای محرمی، حال و هوایی معنوی در ایستگاه راه‌آهن مشهد ایجاد کردند و زائران نیز با عبور از زیر پرچم سبز رضوی و قرآن مجید، سوار بر قطاری شدند که راهی مرز ایران و عراق خواهد بود و این عاشقان را به خیل زائران پیاده اربعین پیوند خواهد داد. این زائران با چشمانی نمناک از اشک‌های عاشقانه، بر پرچم سبز و متبرک رضوی بوسه زدند و زیر لب ذکر «رضا جانم رضا» را زمزمه می‌کردند. گفتنی است خادمان بارگاه ملکوتی امام رضا(ع) هر ساله برای بدرقه زائران اربعین حسینی در محل فرودگاه، ترمینال و راه‌آهن شهر مشهد همراه با پرچم متبرک رضوی و عود و اسپند حضور پیدا می‌کنند.

اربعین

مشهد ثانی

نماینده مردم پاوه، اورامانات و جوانرود در مجلس شورای اسلامی خدمات آستان قدس رضوی در ایام اربعین را بسیار ارزشمند دانست و گفت: به برکت آستان قدس رضوی مرز خسروی در روزهای منتهی به اربعین حسینی و پس از آن، تبدیل به مشهد ثانی شده است. آرش زره‌تن افزود: بیش از ۵۰ موکب در مرز خسروی مستقر هستند اما در این بین، بدون شک شاخص‌ترین موکب پذیرایی از زائران اربعین، موکب بنیاد کرامت رضوی است که در قالب فضایی شبیه‌سازی شده از حرم مطهر رضوی برپا شده است. وی گفت: در این موکب خدمات گسترده‌ای از برنامه‌های فرهنگی گرفته تا اطعام زائران و توزیع غذای گرم انجام می‌شود و این خدمت‌رسانی باشکوه سبب شده مرز خسروی در ایام اربعین با حضور خادمان و خادمیاران رضوی، به مشهد ثانی تبدیل شود.

نگاهی به تأثیر مناسبت‌های دینی و مذهبی بر قیام ۱۷ شهریور ۵۷

رمضان خونین

گزیده

هر چند در بررسی ریشه‌های خیزش مردم ایران در دوره‌های مختلف، همیشه از محرم و آموزه‌های تشیع در پویایی و تحرک نهضت‌ها و حرکت‌های اسلامی سخن رفته است اما کمتر به این نکته پرداخته شده که ماه رمضان هم در فرایند انقلاب تأثیر بسیاری داشته است.

مجید تربت‌زاده

تقریباً همه بهار و بعد هم اوایل تابستان ۱۳۵۷ را رژیم به زدن، بستن و حتی کشتن انقلابیون مشغول بود تا بتواند به قول خودش آتش راهپیمایی‌ها و اعتراض‌های زمستان سال پیش را خاموش کند. آتشی که همزمان با محرم سال ۱۳۹۸ قمری شعله‌ور و افتاده بود به جان حکومت. بگیر و ببندها و خشونت‌های نظامی با آغاز تابستان به کل فروکش کرده بود و رژیم به تصور خودش روزهای آرامی را می‌گذراند. آن قدر آرام که حتی شاه و مشاورانش هم باور کردند، غائله را خوابانده و آب‌ها را از آسیاب انداخته‌اند.

■ **توهم جزیره ثبات**

ناظران جهانی و تحلیلگران رسانه‌های خارجی هم البته به این تحلیل رسیده بودند که رژیم پهلوی پس از یک دوره ناآرامی در ایران حالا با سرکوب و کشتار، ابتکار عمل را بدست گرفته و کشتی اوضاع مملکت را به ساحل امن رسانده است. شاید آن‌ها هم با دیدن دوره استراحت یک‌ماهه شاه و خانواده‌اش در سواحل شمال کشور به این نتیجه رسیده بودند که ایران برای غرب هنوز همان جزیره امن سال پیش است. به خصوص که شاه در مصاحبه‌های تلویزیونی‌اش گفته بود: «هیچ قدرتی توان کنار نهادن مرا نخواهد داشت؛ چرا که ۷۰۰ هزار نیرو از من پشتیبانی می‌کنند، همه کارگران و اکثریت مردم پشت سرم هستند و من قدرتمندم...!».

با همه این تفسیر و تحلیل‌ها البته از این نکته غافل بودند که ماه رمضان در پیش است. آن‌ها به این فکر نمی‌کردند نهضتی که با مناسبتی مثل عاشورا در سال پیش آغاز شده ممکن است آتشی باشد که با آغاز ماه رمضان از زیر خاکستر زبانه می‌کشد و دودمان همه تفسیر و تحلیل‌ها را به باد می‌دهد.

■ **غافلگیرانه**

اگر به سال‌های دور برگردیم، خیلی بی‌راه نیست که حوادث دی سال ۱۳۵۶ را آغاز گرم شدن تنور انقلاب و یا شعله‌ور شدن آتش مقدسی بدانیم که از خرداد ۱۳۴۲، زیر خاکستر مانده بود. نهضتی که امام(ره) آن را به راه انداخته و توانسته بود همه جریان‌ها و نحله‌های سیاسی و مذهبی ایران را زیر یک پرچم جمع کند، در واقع نهضتی دینی و ایدئولوژی‌محور بود.

بنابراین هر مناسبت یا جریان مذهبی می‌توانست بهانه‌ای باشد تا این نهضت پرشورتر از پیش ادامه پیدا کند. در ماجرای ۱۷شهریور هم می‌شود گفت در واقع با آغاز ماه رمضان، قیام مردم رنگ و بویی تازه پیدا کرد و عمق و وسعت بیشتری گرفت. هر چند در بررسی ریشه‌های خیزش مردم ایران در دوره‌های مختلف، همیشه از محرم و آموزه‌های تشیع در پویایی و تحرک نهضت‌ها و حرکت‌های اسلامی سخن رفته است اما کمتر به این نکته پرداخته شده که ماه رمضان هم در فرایند انقلاب تأثیر بسیاری داشته است. ماه میهمانی خدا فرصتی فراهم آورده بود تا نیروهای انقلاب پس از یک دوره کوتاه رکود و توقف، دوباره به حرکت دربیاید و جوری شتاب بگیرد که رژیم پهلوی و متحدانش بدجوری غافلگیر شوند. این یعنی رویداد ۱۷شهریور نتیجه تحولاتی است که از ماه رمضان سال ۱۳۵۷ در شیوه و شدت نهضت مردمی ایران رخ داد.

■ **بی‌سابقه**

تغییر و تحول فقط مختص انقلاب مردمی و اسلامی نبود. رژیم پهلوی هم در مواجهه‌اش با این نهضت، تغییر رفتار داده بود. یعنی در رویداد ۱۷شهریور ۵۷، ماجرا از سرکوب وحشیانه هم فراتر بود. از دی ماه سال پیش که اعتراض‌ها در اغلب شهرها شدت گرفته بود، رژیم از یک سو دست به اقدام‌ها و اصلاحات ظاهری زده بود و دولت مثلاً «آشتی ملی» را هم روی کار آورده بود تا به گفته خودش با راه‌های مسالمت‌آمیز به اعتراض‌ها و مطالبات مردم رسیدگی کند.

از سوی دیگر با روش‌های خشن مخفیانه و یا علنی تلاش داشت به قول خودش «شورشی»‌ها را سرکوب کند اما هیچ وقت مثل ۱۷شهریور ۵۷، این قدر خشن، بی‌پروا و گسترده دست به کشتار مردم نزده بود. کشتار جمعه سیاه ۵۷ در چنین شرایطی شکل گرفت و «آشتی ملی» با ده‌ها شهیدی که از مردم گرفت، سبب شد انقلابیون و مخالفان رژیم متوجه شوند همه راه‌های احتمالی مسالمت‌آمیز به رویشان بسته است و دولت آشتی ملی و رژیم، نه زبان گفت‌وگو را می‌فهمند و نه اعتراض‌های مردمی را برمی‌تابند.